

стрімкі соціальні зміни, застосовувати набуті знання, навички та вміння адекватно різним життєвим ситуаціям, як існуючим, так і очікуваним. Такий процес можна з упевненістю назвати соціалізацією особистості. Головним соціальним процесом, через який здійснюється взаємодія між особистістю та суспільством, є процес соціалізації. Завдяки соціалізації людина залучається до суспільства, засвоюючи звичаї, традиції і норми певної соціальної спільноти, відповідні способи мислення, властиві даній культурі, взірці поведінки, форми раціональності та чуттєвості.

Отже, так як явище соціокультурної компетентності нерозривно пов'язане з процесом формування особистості, та соціалізації її в сучасному суспільстві, тому що суспільство трансформується, змінюються його стереотипи та цінності, сучасна освіта повинна підтримувати та скеровувати молодь на збагачення свого досвіду та досвіду майбутнього покоління. Завдяки соціалізації людина залучається до соціального життя, одержує і змінює свій соціальний статус і соціальну роль. Водночас протягом життя багаторазово змінюються людина, її вік, погляди, уподобання, звички, правила поведінки, статуси і ролі. Завдяки соціалізації особистість реалізує себе у суспільстві.

Харламова Т.С.

ХДАДМ

ГОЛЛАНДСКАЯ ХОРЕОГРАФИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА XX ВЕКА: ПОИСКИ ПУТЕЙ СОХРАНЕНИЯ ДУХОВНОСТИ

Проблема духовных оснований культурных практик в эпоху постмодернизма является предметом научных исследований различных отраслей гуманитаристики. Изучение этой темы на примере голландской хореографической культуры XX века особо актуально, поскольку открытость и диалогичность этого культурного региона может служить образцом для наследования.

Культура Голландии в XX веке была ареной проявления разновекторных тенденций: с одной стороны, происходила диффузия элементов американской культуры; с другой стороны, наблюдались попытки сохранить уникальность автохтонных черт культуры. Научная новизна исследуемой темы заключается в попытке раскрытия культурных механизмов, поиска оптимальных путей, гармонизации голландской культуры в диалектическом единстве традиций и новаций.

Исследователь фольклорных традиций Нидерландов Йоп Поллман отстаивал идею защиты национальной культуры от иностранного влияния. По мнению культурной и интеллектуальной элиты, угрозой духовности страны были даже невинные и безобидные чарльстон и фокстрот. Они могли нанести моральный вред как исполнителям, так и зрителям. В то время, даже существовало такое понятие, как "танцевальная проблема". По данному вопросу была отправлена петиция правительству, от которого ожидалось вмешательство. Элита сама помогала создавать атмосферу моральной паники,

которая являлась основой для существования интервенционизма. Попытка возродить «Голландский стиль» была обречена на поражение, поскольку голландцы охотно принимали символы поп-культуры: будь-то музыка, танец, товары массового потребления. Как следствие, утилитарное формирование представлений о выражении «народная культура» в конечном итоге стало не модным. Взаимодействие заимствованных и собственных черт стимулировало развитие культуры, способствовало интеграции молодых талантов, и как итог – синтез различных видов искусств и рост уровня духовной культуры в целом.

Шапаренко Х.А., Олійник К.В.
ХГПА, НТУ «ХП»

ПЕДАГОГІЧНЕ ПРОЕКТУВАННЯ ЯК СПОСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сучасному етапі розвитку освітніх систем, які характеризуються надзвичайною рухливістю та мінливістю, від майбутнього педагога вимагається проектний тип культури, який передбачає покрокове здійснення образу майбутнього професіонала готового до інноваційної педагогічної діяльності.

Метою нашого дослідження є аналіз змісту педагогічного проектування як ефективної технології підготовки педагога до реалізації інноваційної педагогічної діяльності.

Виходячи з аналізу психолого-педагогічних досліджень (О. Безпалько, О. Березюк, В. Взятишев, Д. Джонс, Д. Новиков, В. Семиченко, В. Сериков та інші) значна кількість вчених педагогічне проектування розглядає як один з механізмів культури, що сприяє перетворенню людини у вільну істоту, яка має можливість прогнозувати, планувати, творити, сходити на більш високі ступені розвитку.

На зв'язок педагогічного проектування з інноваціями звертається увага в працях О. Заїр-Бека, В. Давидової, Н. Дука, О. Саранова, В. Докучаєвої та ін. Науковці розглядають процес проектування як певний вид творчої діяльності, яка у своєму розвитку пов'язується з дослідженням, прогнозуванням, моделюванням; як творчу побудову й реалізацію педагогічних ідей, метою яких є перетворення та вдосконалення освітньої системи; як інноваційну педагогічну діяльність окремого педагога або цілого колективу, що відтворюється в їх педагогічних поглядах стосовно навчально-виховного процесу; як феномен, що виникає у процесі взаємодії нових тенденцій у педагогічній теорії та інноваційній педагогічній практиці.

У межах нашого дослідження, враховуючи дослідження М. Горчакової – Сибірської, І. Колеснікової, Л. Кондрашкової, ми розуміємо педагогічне проектування як комплекс взаємопов'язаних заходів з підготовки педагогів до інноваційної діяльності за цілеспрямованими змінами педагогічної системи протягом даного періоду часу, з орієнтацією на чіткі вимоги до якості результатів і специфікою організації; розробленою технологією і структурою дій для реалізації зазначеного конкретного завдання з уточненням ролі і місця